

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

27.8.2008

B6-0379/2008

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на декларации на Европейския съвет и на Комисията

съгласно член 103, параграф 2 от правилника

от Francis Wurtz, Gabriele Zimmer, Dimitrios Papadimoulis, Eva-Britt Svensson, Roberto Musacchio, Umberto Guidoni

от името на групата GUE/NGL

относно "Социалния пакет"

Резолюция на Европейския парламент за "Социалния пакет"

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията относно "Обновена социална програма: Възможности, достъп и солидарност в Европа на 21-ви век" (СОМ (2008) 412) и многобройните незаконодателни документи, съпътстващи това съобщение;
- като взе предвид предложението на Комисията за Директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (СОМ (2008) 414);
- като взе предвид предложението на Комисията за Директива на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение (преработена версия) СОМ(2008)419);
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2001 г. за доклада на Комисията относно приложението на Директивата за създаване на Европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение,
- като взе предвид предложението на Комисията за Директива на Съвета за прилагане на принципа на равно третиране на лицата без оглед на религиозна принадлежност или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация (СОМ(2008)426),
- като взе предвид политическото споразумение на Съвета по заетостта и социалната политика относно преразглеждането на Директивата за работното време и относно Директивата за временните работници от 9 юни 2008 г.,
- като взе предвид решенията на Съда на Европейските общности по делата Viking Line, Laval, Rüffert и Европейската комисия срещу Люксембург и спорните политически дебати във връзка с тях,
- като взе предвид следните конвенции на МОТ: Конвенция № 94 на МОТ относно трудовите клаузи (публични договори); Конвенция № 87 на МОТ за синдикалната свобода и закрилата на правото на синдикално организиране; Конвенция № 98 на МОТ за правото на организиране и колективно договаряне; Конвенция № 117 на МОТ за социалната политика (основни цели и стандарти), и по-специално част IV от нея; Конвенция № 154 на МОТ за колективното договаряне; (МОТ- МТН) Морска трудова конвенция; като взе предвид програмата на МОТ за достоен труд,
- като взе предвид интегрираните насоки за растеж и заетост (2008-2010) и стратегията на ЕС за социално включване и социална закрила;

- като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че до този момент от текущия мандат на Европейския парламент, Европейската комисия и Съветът с голяма неохота предлагат и приемат свързано със социалната политика законодателство, целящо социален напредък в Европейския съюз;
- Б. като има предвид, че заетостта и социалните политики за социален напредък не се нареждат сред четирите официални приоритета на настоящото френско председателство на Европейския съюз; и като има предвид, че поради това твърденията на това председателство, че ще превърне 2008 година в година на новото начало на Социална Европа, не звучат много убедително;
- В. като има предвид, че политическото споразумение на Съвета по заетостта и социалната политика от 9 юни 2008 г. относно преразглеждането на Директивата за работното време цели по-нататъшното дерегулиране на вече слабите минимални стандарти за защита на здравето и безопасността на работниците от нередовно и дълго работно време; като има предвид, че текущите действия на френското правителство за отмяна на националното законодателство по отношение на 35-часовата работна седмица и подобните кампании, провеждани в други държави-членки, за по-продължително работно време клонят към социална регресия;
- Г. като има предвид, че скорошните решения на Съда на Европейските общности по делата Viking Line, Laval, Rüffert и Люксембург ограничиха правото на стачка и колективно договаряне, като утвърдиха превъзходството на свободите на вътрешния пазар спрямо такива основни социални права; като има предвид, че тези решения тълкуват стандартите за минимална социална закрила, включени в Директивата за командироване на работници, като максимални стандарти, като по този начин насърчават конкурентния натиск за намаляване на възнагражденията на дадено работно място и отказват на държавите-членки правото да установяват по-благоприятни трудови условия и възнаграждение за командированите работници в съответствие с националното законодателство;
- Д. като има предвид, че тези фактори в значителна степен допринесоха за широко разпространеното сред обществеността впечатление, че ЕС клони твърде много към свободните пазари и конкуренцията и пренебрегва солидарността и социалния напредък; като има предвид, че тази задълбочаваща се криза на легитимността на Европейския съюз доведе до нарастваща дистанция между пазарно ориентирания европейски проект, подкрепян от елита на ЕС, и скептицизма на много европейски граждани във връзка с "добавената стойност" на европейските политики за тяхното ежедневие и социално благосъстояние, което отново получи наскоро израз под формата на ирландското "не" на Договора от Лисабон;
- Е. като има предвид, че на този фон обновената социална програма, представена от Европейската комисия, трябва да се разглежда като усилие за смекчаване на гнева и недоволството на големи слоеве от населението по отношение на неолибералната траектория, следвана понастоящем от проекта за европейска интеграция; като има предвид, въпреки това, че така нареченият "Социален пакет" се състои основно от незаконодателни съобщения, доклади и препоръки, чието въздействие в областта на

насърчаването на измерим социален напредък в Европейския съюз е съмнително;

1. счита, че "Социалният пакет" е зле замислено усилие за отвличане на общественото внимание от регресивната в социално отношение политическа позиция на Европейската комисия и Съвета, като например заплануваното дерегулиране на Директивата за работното време, и пагубното въздействие на скорошните решения на Съда на Европейските общности върху основните права и колективното договаряне;
2. изтъква, че Европейският парламент призова към постепенно премахване на възможността за неучастие при първото четене на преразгледаната версия на Директивата за работното време; остро критикува обстоятелството, че политическото споразумение на Съвета отхвърли това искане; поради това застава срещу споразумението на Съвета;
3. настоява, че всяко социално значимо преразглеждане на Директивата за работното време трябва да бъде насочено към съвместяването на работата и живота извън нея посредством по-кратко максимално дневно и седмично работно време; подчертава, че възможността за неучастие трябва да бъде напълно премахната, че съдебната практика на Съда на Европейските общности в областта на времето, прекарано в дежурство, и компенсационните периоди на почивка трябва да се прилага в пълна степен и да се включи в директивата, и че не бива да се допуска никакво понижаване на равнището на закрила, предоставено от съществуващата директива;
4. призовава Съвета и държавите-членки да обсъдят обстойно въпросите, повдигнати от скорошните решения на Съда; настоятелно приканва Съвета да предприеме действия с цел гарантиране на превъзходството на социалните права спрямо свободите на вътрешния пазар; поради това изисква задълбочен преглед на Договорите, с цел разчистване на пътя към една социална Европа; счита, че ако европейските институции не постигнат резултати в тази област, сериозната криза на легитимността на съществуващия европейски икономически и социален модел ще се задълбочи драматично;
5. отбелязва първия двугодишен доклад на Комисията относно състоянието на социалните услуги от общ интерес в ЕС; настоява върху това, че въпросът за услугите от общ интерес е друг важен въпрос в контекста на преразглеждането на Договорите; във връзка с това подчертава необходимостта от ясни разпоредби в първичното право на ЕС, които да гарантират, че обществените блага, обществените услуги, услугите от общ интерес и нестопанският сектор не подлежат на правилата относно конкуренцията, държавните помощи, обществените поръчки и вътрешния пазар, а формират сектор, който се управлява единствено от обществения интерес и който се организира съобразно принципа на субсидиарността единствено в рамките на правомощията на държавите-членки и съответните им регионални и местни органи, с цел да се гарантира правилното им функциониране;
6. призовава Съвета да спре ратификацията на Договора от Лисабон, който вече бе отхвърлен на референдум в Ирландия и, като първа стъпка с цел подобряване на ситуацията, да въведе "Клауза за социален напредък" като обвързващ протокол към Договора, с цел да се изясни, че:

- Договорът не може да се тълкува като оказващ по какъвто и да е начин въздействие върху упражняването на основните права, признати в държавите-членки, включително правото на стачка и колективни действия на национално равнище, както и правото на презгранични стачки и колективни действия;
 - тези права също така включват правото или свободата на предприемане на други действия, обхванати от специфичните системи на колективни трудови отношения в държавите-членки, включително действия, които имат за цел да поставят началото на сключване на колективни трудови споразумения, които не се ограничават с минималното трудово възнаграждение и минималните стандарти;
 - Договорът не може да бъде тълкуван като засягащ по някакъв начин колективните трудови отношения и системите за колективно договаряне, признати в държавите-членки;
 - Договорът не може да бъде тълкуван като засягащ по някакъв начин компетенциите на държавите-членки да приемат законодателство в областта на социалната политика, което предвижда по-високи стандарти и изисквания от установените в директивите на ЕС относно минималните стандарти;
 - когато правата, цитирани по-горе, и компетенциите на държавите-членки в областта на социалната политика или системите за колективни трудови отношения са в противоречие с регулирането на вътрешния пазар или основните свободи на вътрешния пазар, първите (основните права и др.) трябва да имат преимущество;
7. изтъква, че законодателните проекти, които са включени в "Социалния пакет", целят или задълбочаване на либерализацията на вътрешния пазар, както е в случая с предложената директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, основаваща се на старите предложения на Volkestein в областта на здравеопазването в рамките на Директивата за услугите, или им липсва амбиция за насърчаване на социалния напредък, както е в случая с предложението за преразглеждане на Директивата за създаване на Европейски работнически съвет; счита, в този смисъл, те не представляват подходящи инструменти за поставянето на ново начало на социална Европа, както твърди френското председателство;
8. изтъква, че здравните услуги с основание са изключени от Директивата за услугите на вътрешния пазар, тъй като здравеопазването е част от системите за социално осигуряване и не е пазарен въпрос; подчертава, че не съществува нито необходимост, нито правомощие на Европейския съюз да регулира здравеопазването въз основа на правила на вътрешния пазар; настоява, че въпросите, обхванати от предложението на Комисията за директива, трябва да се разрешат и регулират в рамките на координацията на системите за социално осигуряване (Регламент 883/2004);
9. остро критикува предложението на Комисията за директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване; изтъква, че това предложение е основано на вътрешнопазарен подход и цели основно да даде възможност на по-заможните и по-добре образованите да търсят по-евтино здравно обслужване в чужбина; подчертава, че предложението подронва равенството на

системите на здравеопазване, тъй като възстановяването на разходите на пациентите от по-бедните държави-членки няма да им позволи да покриват медицинските разходи за висококачествено здравно обслужване в по-богатите държави-членки;

10. остро критикува обстоятелството, че предложението на Комисията за преразглеждане на Директивата за европейските работнически съвети (ДЕРС) не е амбициозно; припомня на Комисията за исканията на Парламента за преразглеждане на директивата, изразени още преди 7 години в негова резолюция от 4 септември 2001 г., които не са взети под внимание;
11. подчертава основните изисквания по отношение на преразглеждането на ДЕРС: по-добро определение на "информация" и "консултация" (писмена и подробна информация, предоставена своевременно) и на транснационалните въпроси; понижаване на праговете за учредяване на ЕРС; признаване на ролята, която играят профсъюзите, както и на техните права; подобряване на трудовите условия за ЕРС; ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за фирмите, които пренебрегват разпоредбите на директивата; и установяване на право на ЕРС на вето по отношение на управленските планове за реструктуриране, сливане и поглъщане или временно уволняване, като се отлагат окончателни решения до момента, в който ЕРС може да предложи алтернативни решения и те са обсъдени обстойно от ЕРС и фирменото ръководство;
12. приветства факта, че Комисията предлага хоризонтална директива относно борбата срещу дискриминацията извън работното място; остро критикува факта, че застраховането и други финансови продукти няма да са обхванати от директивата, което позволява на финансовия и застрахователния сектор да продължават да прилагат дискриминационни практики, като изискват вноски в по-висок размер поради рискове, свързани със здравето, възрастта, пола и увреждания;
13. отбелязва целта на Комисията да подобри видимостта и методите на работа на Стратегията на ЕС за социално включване и социална закрила и да засили нейното взаимодействие с други политики; при все това изтъква, че Комисията и Съветът отхвърлиха призивите на Парламента за включване на нова насока за социалното включване към насоките за заетост (2008-2010) и по този начин не постигнаха подобряване на видимостта и на взаимодействието с други политики;
14. подкрепя предложението на Комисията за установяване на цели относно намаляването на бедността (бедността като цяло, детската бедност, бедността при работещите и трайната дългосрочна бедност), относно минимално равнище на доходите от пенсии и относно достъпа до и качеството на здравеопазването (намаляване на детската смъртност, подобряване на здравния статус и продължителността на живота и др.) за следващия етап от Стратегията на ЕС за социално включване и социална закрила; настоява, че такива цели трябва да бъдат установени и по отношение на схемите за минимални доходи (60% от националния изравнен среден доход) и минималните заплати (60% от средната заплата в национален мащаб или за сектор) с цел борба с бедността и насърчаване на социалното включване;

15. подкрепя целта на Комисията да популяризира понятието "достоеен труд" във вътрешните и външните политики на ЕС; изтъква, че важен стълб на понятието "достоеен труд" е понятието "свободно избрана трудова заетост", което трябва да бъде гарантирано; следователно, настоява държавите-членки да преразгледат политиките в областта на пазара на труда, които тласкат безработните към нископлатена, несигурна работа, която не избират свободно, или към това да работят за социалните помощи, които получават ("workfare programmes");
16. подкрепя предложението на Комисията за включване на международните морски трудови норми (МОТ, Морска трудова конвенция от 2006 г.) в европейско трудово законодателство, основано на европейското споразумение между работодателите и профсъюзите в този сектор; наред с това подкрепя действията на Комисията по отношение на приоритетното прилагане на конвенциите на МОТ; при все това подчертава, че решението на Съда на Европейските общности по делото Rüffert противоречи на Конвенция № 94 на МОТ, която изрично изисква спазване на колективните трудови договори в разпоредбите, свързани с възлагането на обществени поръчки; призовава Съвета и Комисията да прибавят Конвенция № 94 на МОТ към списъка за приоритетно изпълнение;
17. изразява съгласие с Комисията, че са необходими повече действия за намаляване и премахване на разликите в заплащането на мъжете и жените в Европейския съюз; призовава Комисията и Съвета да укрепят още повече правната рамка, да установят цел за намаляване на разликите в заплащането на мъжете и жените, както и тези по отношение на достъпа до професионално обучение и признаването на квалификациите и уменията на жените, разликите в заплащането между мъжете и жените, работещи на непълно работно време, и разликите в пенсиите им, и да насърчават клаузите за равнопоставеност в договорите за обществени поръчки;
18. отбелязва доклада на Комисията относно инструменти и политики на Общността за приобщаване на ромите; подчертава необходимостта от решителни действия за приобщаване на ромите (План за действие по отношение на ромите), съобразно изискването от Парламента в неговите резолюции по този въпрос;
19. изтъква, че всеки пълноценен "Социален пакет", който насърчава социалния напредък, трябва да бъде допълнен от подкрепящи икономически и структурни политически мерки; счита, че паричната политика на ЕЦБ трябва да бъде смекчена, за да се справи с последиците от текущото забавяне на икономическия растеж; призовава Комисията и Съвета да разработят Европейска инвестиционна програма за устойчиво развитие, заетост и социално включване, която съответства на поне 1% от БВП на ЕС, която следва да бъде допълнена от сходни обществени инвестиционни програми на държавите-членки, с цел стабилизиране на икономиката и справяне с изменението на климата; предлага държавите-членки да въведат мерки за стабилизиране и повишаване на покупателната способност на хората с ниски доходи (нарастващи цени на храни, енергия, транспорт), напр. чрез въвеждане на автоматични социални тарифи за газ, електроенергия, телекомуникации, обществен транспорт и др.;
20. подчертава факта, че краят на действащата Лисабонска стратегия на Европейския

съюз ще настъпи през 2010 г.; счита, че сега трябва да се постави началото на обстоен размисъл относно бъдеща стратегия за периода след 2010 г.; подчертава, че съществуващият акцент върху либерализирането на пазарите и "конкурентоспособността" трябва да бъде прекратен и заменен с нова интегрирана Европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие, основана на четири стълба с еднаква тежест (икономика, околна среда, заетост, социална закрила и социално включване);

21. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите-членки.